

Je to měsíc, možná víc, kdy jsem seděl na barové stoličce v hanspaulském klubu U Rafa a popíjel drink s baskytaristou [Jarretu](#) , **Markem Štulírem**. V tu chvíli už bylo jasné, že v květnu vyjde jejich nové cédéčko **VZTAHEM**
ZAPNI! a

tak mě zajímalo jak deska vznikala, ale samozřejmě nejen to. Poslední rozhovor jsem s Markem dělal před více než třemi lety, a tak jsem chtěl vědět jaký je jeho aktuální pohled na dění kolem Jarretu a muziky vůbec - vždyť od té doby se toho tolik událo...

Marku koukal jsem na vašem webu, že Jarret teď zas tak moc nehraje, podle kalendáře to vychází na dva až tři koncerty do měsíce, čím to je?

My jsme během roku vlastně nikdy víc nehráli, protože Hanka je učitelka a nemůže tak často někam jezdit. Po mnoha letech hraní jsme se taky domluvili, že nebudeme jezdit úplně zadarmo. Takže jet někam dál, jenom tam a zpátky, to se pořadatelům dneska už moc nevyplatí.

Ale hraní vás pořád baví?

Já myslím, že to je vidět.

Nikdy jste nepočítali s tím, že byste dělali muziku profesionálně?

V žánru, ve kterém se pohybujeme my, se s tím moc počítat nedá. V Čechách se sice můžeš živit jako muzikant, ale potom musíš hrát v kapele, která hodně frčí. A těch je málo.

Trendy...

Co myslíš, že hlavně ovlivní to, jestli kapela frčí nebo nefrčí? Může to být opravdu žánrovým vymezením?

To si nemyslím. Kdyby to takhle bylo, nemohl by hrát třeba ani takový Žalman. Na druhou stranu, já se už asi deset let docela hojně setkávám s muzikanty, kteří jezdí festivaly a koncerty ve dvou ve třech, někdy i ve čtyřech kapelách, prostě jak to zrovna vyjde podle sezóny. V podstatě neznám moc kluků, kteří by se živili tím, že hrají jen v jediné kapele. Pokud ovšem nejsi zároveň autor. Třeba Jarda Svoboda se užívá jen Trabandem. Ale ti kluci okolo něj už to mají asi horší.

Mimochodem, co kromě Jarretu ještě hudebně podnikáš Ty?

Tak samozřejmě hraju s Jakubem Nohou. S Martinem Kadlecem jsme teď dotočili další desku Disneybandu, a několikrát jsem si zahrál s Martinou Trchovou. To bylo hodně příjemný, hlavně protože jsou s Karolínou hezký holky (smích). Ale vážně, ta muzika je skvělá.

Takže tě to bavilo?

No jasně, ale byla to jen taková vlna, párkrát jsme si zahráli. Teď se objevil Martin Mráz, takže budou hrát asi hlavně s Martinem a uvidíme, co bude. Mě to docela těšilo, a myslím si, že holky to měly podobně.

Mimochodem, když už jsme narazili na Martina Mráze, co říkáš znovuzrození Jen taku?

Já mám kluky moc rád. My když jsme začínali hrát, tak jsme chodili na jejich koncerty a koukali jsme na ně jako malý kluci na velké kluky. Hrozně jim fandím.

Měl jsi teď někdy možnost je slyšet?

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 03 Květen 2006 04:00

No jasně. Já si myslím, že zatím je to trochu neurovaný. Když hrajou starší věci, tak je vidět, že jsou usedlý a zažitý, a když hrajou ty nové, tak tam zatím kluci ten ksicht ještě hledají. Což je v pořádku, protože měli velkou pauzu a mezitím vstřebali spoustu nové muziky, kterou tam chtějí promítnout. Taky se vynořily nějaký nový trendy, který člověk sleduje. Ale spíš instinktivně sleduje, než že by to byl kalkul.

Napadlo mě, že teď třeba oni zase koukají na vás, jako vy předtím na ně...

Nemyslím si, že to takhle je. Podle mého jsme na tom jako muzikanti úplně stejně. Oni spolu před tím byli taky hodně dlouho. Jediný rozdíl je v tom, že tu kontinuitu máme teď my. Ale když klukům bylo tolik, kolik je teď nám, tak se jim ta kapela rozpadla. A to je strašná škoda. Ono to nebylo tak rychlý, jak se to prezentuje teď, ono to trvalo všechno dost dlouho. A celý se to zpětně nastartovalo, až když se Petr Peuker s Martinem Mrázem dali zpátky dohromady. Protože Martin to zkoušel dlouho bez Petra, i bez těch ostatních kluků, ale to nešlo.

Uvědomuješ si, že i v Jarretu sledujete trendy?

To víš že jo. Jak jsem už řekl předtím - já si myslím, že to je intuitivní. Je přece jasný, že se tam časem projeví třeba to, co posloucháš za muziku. Když si poslechneš Redlovo Na výletě, a před tím si pustíš od Petera Gabriela desku trojku, tak to tam prostě najdeš. To není přece nic špatného, to je úplně normální. My akorát bohužel nevíme, co poslouchá ten Peter Gabriel, protože kdybysme to věděli, tak nám bude jasný, proč vznikla ta jeho deska. Když ti řeknu co posloucháme my, tak to tam taky všechno celkem snadno dohledáš. Když Ti to neřeknu, tak si třeba budeš myslet, že jsme úplně originální. Chci tím říct, že když se dozvíš o tom muzikantovi, co poslouchá za muziku, tak tam můžeš najít odpověď na otázku, proč je ta muzika takhle poskládaná. A na tom nevidím nic, co by bylo špatného.

Vidíš třeba u nás nějaké typické trendaře?

Já si myslím, že u nás jsou to třeba Support Lesbiens. To jsou trendaři, kteří jdou po tom, po čem si myslíš, že je dobrý jít. To je prostě kapela, která opravdu pečlivě sleduje trend.

Mám ale takový dojem, že dneska získává výraz "trend" spíše pejorativní nádech...

To bychom si museli vymezit slovo trend. Vezmi si, že by se ti třeba teď začala líbit muzika 30. let a začneš jí dělat. V tu chvíli už sleduješ nějaký trend. Takovou muziku tady dělá třeba Havelka. Oni zkrátka sledují nějaký trend. Je třeba to vidět v těchto souvislostech. Spousta lidí má pocit, že trend je něco, co frčí právě teď, ale já jsem to myslel tak, že sleduješ kontinuálně něco, čemu se věnuješ. Třeba na těch Jentacích je to krásně vidět. Oni vždycky hodně poslouchali Crosby, Stills, Nash & Young, a je to slyšet i na těch nových písničkách. A druhý vymezení toho slova je právě v tom, co dělají Support Lesbiens.

A co Jarret?

Já myslím, že u nás to takhle není. Ale jinak je tohle moc zajímavý téma, kterému se teď hodně věnuju. Třeba po tom, co od nás odešel Bohouš, jsme řešili co budeme dělat s tím naším zvukem, protože ten Bohoušek nám tam strašně chyběl. Tak jsme hledali. A jedna z možností byla, že si pomůžeme novým zvukem. Takže jsme začali používat trochu víc elektroniky.

Bohouš...

Možná by bylo na tomhle místě vhodné pro čtenáře připomenout, že kmenový autor a do té doby hlavní lídr Jarretu, Bohouš Vašák, odešel krátce po natočení desky UNIKAT (CD vyšlo v roce 2002 - pozn. red) z kapely. Já když jsem s ním mluvil po tom, co deska vyšla, tak mi říkal, že se cítí takový hodně vyprázdněný, že nemá vůbec chuť k dalšímu psaní ani hraní. Tys to cítil v tu dobu podobně?

Necítil, protože nejsem autor. Ale kdybys jako ten autor zhustil své lásky, utrpení, bolesti a radosti do nějakých slov, šoupl bys to na to cédéčko a poslal to ze sebe pryč, tak myslím, že ten kus emocí by ti najednou v tom srdci taky někde chyběl.

Myslíš, že to byl jeden z důvodů, proč se Bohouš rozhodl skončit; že ho to takhle vyčerpalo?

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 03 Květen 2006 04:00

Možná to bylo jedno z těch závaží na miskách, ale myslím, že určitě to menší. Vždycky je to nějaký součet věcí. Za největší důvod bych považoval to, že se osudově zamiloval. Což potvrdil Bohouš tím, že si tu holku vzal za ženu a myslím si, že jí pořád miluje. Alespoň podle písniček, které nám napsal na novou desku, to tak vypadá. Což je krásný. A další věc je jeho zaměstnání. Taky si myslím, že Bohoušovi asi nevyhovovala muzika, jakou jsme dělali. My se spolu často vídáme, protože každou neděli chodíme hrát společně ještě s jeho ženou, Martinem Kadlecem a Michalem volejbal. A potom jdeme na pivo a tam klábosíme o všem možným, a z toho jsem se dovtipil. Možná by bylo zajímavý, kdybychom způsob muziky, jaký děláme dneska, dělali už předtím. Myslím, že teď by to rozhodování měl těžší.

Vy jste o jeho odchodu věděli dopředu?

Jasně.

A jak dlouho?

Dost dlouho. Bohoušek přišel na zkoušku na Nový rok v roce 2003 - to je taková ta zkouška, kde se jenom sejdeme, řekneme si, co jsme dostali za dárky, kde jsme byli na Silvestra a podobně - a tam on chodil jako lev kleci a říkal: "Já už toho chci nechat." Tak jsme to zabalili a šli jsme domů. Tam nebylo o čem mluvit.

Takže jste ho vůbec nepřemlouvali?

To nešlo, to nebylo nic k řešení. On řekl: "Já končím," a my jsme řekli: "OK, ale potřebujeme, abys nám, než si to urovnáme, ještě pomohl." Tuším, že to trvalo do půlky dubna, takže tak tři a půl měsíce.

Jak to fungovalo v tom mezidobí?

Před tím jsme spolu hráli X roků, takže nebylo potřeba, aby s náma chodil na zkoušky. Od té

Jarret mel kliku - rozhovor s Markem Štulírem

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 03 Květen 2006 04:00

doby jsme se vídali už jen na koncertech. Ale ono jich bylo takhle zkraje roku málo, asi jen pět. Týden po tom, co nám to Bohouš oznámil, jsme se samozřejmě sešli a řekli jsme si, co bude dál. Domluvili jsme se, že budeme zatím pokračovat bez něj, předěláme party, a že když někoho zajímavýho potkáme, tak se třeba něco stane.

A stalo se?

Nestalo. Ne, že bychom potkali málo lidí, ale nepotkali jsme nikoho, kdo by zapadal do naší představy.

Slyšel jsem se ptát v té době nemálo lidí proč jste místo Bohouše nevzali třeba Martina Kadlece. Hodně z nich Martina v té době považovalo tak trochu za Bohoušův epigon...

O Martinovi nešlo přemýšlet. Jednak proto, že jsou s Michalem bráchové a marná sláva, vždycky tam nastává nějaká ta bratrská revnivost, a jednak kvůli tomu, co jsi před chvílí řekl. Naštěstí se Martinovi podařilo všechny kolem sebe přesvědčit, že není jen epigonem Bohouše, i když ho takhle spousta lidí ze začátku vnímala. Myslím si, že to bylo nesprávné a nespravedlivé. A navíc - my jsme nehledali nikoho místo Bohouše. To je stejný jako v AG Fleku když odešla Blanka Táborská. Oni nepotřebovali nikoho místo Blanky Táborský. Protože každou další zpěvačku by s ní všichni srovnávali.

Řekl tohle mezi vámi někdo nahlas a nebo to bylo hned jasné?

To se vůbec nemuselo řešit. Musím říct, že jedna z nejlepších věcí - co si teda myslím já - je, že všichni ostatní lidi, který v Jarretu hrajou, jsou hodně inteligentní. Ostatně i proto si myslím, že to vydrželo tak dlouho. Protože s tou inteligencí jde ruku v ruce i tolerance. Já si prostě mám těch lidí, se kterými hrajou, proč vážit. Jsou mi empatický. V Liberci znám spoustu muzikantů, kteří jsou mnohem lepší, než kdokoliv z nás, ale jsou málo tolerantní. Sám jsi hrál v kapele, tak víš, jak moc je důležitý, aby si lidi vycházeli vstříc.

Jak vypadal první rok po Bohoušově odchodu, bylo to veliké tápání?

Jarret mel kliku - rozhovor s Markem Štulírem

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 03 Květen 2006 04:00

My jsme ten první rok tolik nevnímali. Naštěstí lidi okolo byli tolerantní (vidíš už zase mluvím o toleranci), protože my jsme si až zpětně uvědomili, že to asi nebylo moc dobrý. Když jsme nedávno hráli v KC Zahrada, tak za náma přišel nějaký kluk a říkal: "Já jsem vás slyšel asi půl roku po tom, co odešel Bohouš a mně se zdálo, že najednou půlka pódia nehraje. Vůbec mě to nebavilo, ale teď se mi to už zas líbilo. Mám pocit, že teď už to zas frčí." Prostě jsme měli kliku. Já nevím, co bych ti k tomu ještě řekl. To je strašně těžký, když ti odejde lídr. Když se někdy dívám na starý videa Jarretu, tak je jasný, kdo to tam vede. Byl to Bohouš.

Předpokládám tedy, že když Hanka začala víc zpívat, tak šlo o přirozený vývoj...

To ne, my jsme se v kapele domluvili, že to prostě budeme stavět víc na Hance.

Myslím, že to nebyla špatná idea..

Musím se přiznat, že mně se moc líbilo, jak nám to fungovalo dřív. Bohouš možná není excelentní zpěvák, ale je osobitej. Hanka je z mého pohledu naopak vynikající zpěvačka. Ta chemie jim dohromady moc pěkně fungovala, i ty hlasy jim šly, oni měli stejnej rozsah. Šlo to hrozně dobře do sebe. No nedá se prostě nic dělat.

Na nové desce VZTAHEM ZAPNI! je Bohouš kromě hostování v písni K svátku zastoupený dál už alespoň jako autor, a to zrovna ne málo - napsal deset ze třinácti skladeb. Jak ta spolupráce mezi vámi probíhala?

Jednoduše, my jsme půjčili Bohoušovi minidisk, on nám na něj natočil nějaký písničky, a my jsme si z nich vybrali.

Takže jste to vůbec společně nekonzultovali?

My jsme mu to poslali, až když to bylo hotový. Já mu řekl: "Co na to říkáš?" A on odpověděl: "A co mám na to říct?" A tím to skončilo.

Jarret mel kliku - rozhovor s Markem Štulírem

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 03 Květen 2006 04:00

Vaše vztahy jsou tedy v pohodě?

Zítřka spolu jdeme na na běžky... (smích)

Tak to jo. Koneckonců, důkazem trvajících přátelství mezi vámi může být asi loňská Telč, kde se vám na několik písní podařilo dostat Bohouše z publika na pódium...

My jsme Bohouškovi řekli, jestli si nechce udělat výlet. Telč je pro nás nejlepší festival, ty vztahy jsou tam opravdu nadstandardní. My se v Telči vždycky pro Medvěda snažíme udělat něco extra speciálního. Rok před tím se nám tam podařilo dostat Glenu Hansarda, a tak loni jsme tam dostali Bohouše (směje se). Sranda byla, že pak za námi chodili naši fanoušci a ptali se, co to bylo za chlapa... (smích)

Jaký máš názor na Bohoušovu skladatelskou invenci, myslíš, že je pořád stejně dobrou autor?

Nemyslím si, že by se nějak změnil. Akorát že my jsme na něj dřív hodně tlačili aby něco přinesl, a tak on si nakonec k tomu papíru sedl, i když 80% toho psaní je opravdu těžká práce. Myslím, že když teď nemá ten motor, že toho asi napíše mnohem míň.

Myslíš, že už třeba Bohouše Jarret až zas tak nezajímá?

Právě, že naopak. Já jasně vidím, že nás velice pozorně sleduje.

Jak se to projevuje?

Třeba když se o nás nikde dlouho nepíše, tak hned mi píše, jaktože se o nás nikde dlouho nepíše (smích). Co se o nás kde šustne, tak o tom ví.

Chodí Bohouš na koncerty?

Chodí, ale zřídka.

Máš pocit, že všemu v jeho textech rozumíš?

Já o nich často přemýšlím. Myslím si, že jo. Díky tomu, že se vidáme každý týden, se ho můžu zeptat: "Hele jak jsi myslel tohle?" A pak, když se s někým vidáš pravidelně, tak to stejně z toho druhého tak nějak vstřebáváš a vcucáváš. Vidíš jeho osobnost, on ti něco vypráví, leccos pochytíš. Právě proto, že se vidíme často, nenastává mezi námi ten problém, že bychom si neměli co říct. Vykládáme si i o úplných všednostech a obyčejných věcech, a já pak vidím, z čeho to pramení. On ti například vykládá něco, co ho v životě potkalo, nějaká všední banální záležitost, a ty z toho dohledáš třeba základ písničky, kterou později slyšíš.

VZTAHEM ZAPNI!

Pojďme k vaší nové desce VZTAHEM ZAPNI! Všiml jsem si, že kromě nových písniček je na ní znova píseň Nedávno, kterou jste nahráli už na první desku...

To ano, ale má úplně novejší kabátek, a díky tomu je to úplně jiná písnička. Navíc nám zapadala do celkové koncepce té desky, protože ta vytváří dohromady jeden celistvý příběh. Což taky trochu souvisí s nádherným bookletem, který pro nás opět vytvořil Petr Bíma.

V Nedávno používáte na živých koncertech hodně elektroniky, předpokládám, že na desce bude takových experimentů víc...

Kupodivu není. Já sám jsem překvapený, jak moc je ta deska vlastně akustická. Dokonce tam jsou tuším až tři písničky, které nejsou vůbec s kapelou, ale jen s kytarou. K akustickému zvuku nás táhnul paradoxně i Martin Ledvina, který měl hudební režii.

Kde se deska nahrávala?

Základy se točily ve studiu Svárov, to je kousek za Prahou. A pak jsme tak různě pendlovali. Něco jsme natáčeli v Ěčku v Liberci, něco u Martina doma nebo ve studiu.

Tentokrát jste tedy nesbalili batohy a neodjeli někam na deset dní jako při točení UNIKATu?

Ale jo, takhle to bylo. My jsme byli dvanáct dní ve studiu, kde jsme natočili základy. Nejen basu a bicí, ale všechno, co se dá do základu vzít. Potom si Michal sebral svoje cajky, jel na víkend za Martinem a u něj točili dva dny kytary. Pak zas Martin sbalil svoje cajky, přijel do Liberce, a s Hankou točil v Ěčku dva dny vokály. Bylo to takový hodně rozlitaný, což bylo ale daný právě osobou toho Martina.

Jak jste vůbec na Martina Ledvinu narazili? On vás oslovil sám?

Já jsem jednou potkal Martina na nějakém mejdanu, tam jsme se představili a tím to skončilo. On nevěděl, kdo jsem já, já jsem sice věděl, kdo je on, ale ne moc. Pak jsem byl na nějakých narozeninách a on tam byl s Lenkou Dusilovou, to už spolu začínali dělat. A pak Martin jednou přijel do Telče, sedli jsme si spolu asi na čtyři hodiny do čajovny, pili jsme čaje, povídali jsme si. Martin říkal, že kapelu jako jsme my ještě nikdy neviděl, že jsou to buď výborný muzikanti a vůbec se spolu nebaví, anebo jsou to kamarádi a pak ta muzika stojí za prd. Udiveně mi říkal: "Tyjo, já vidím, že vy spolu normálně vycházíte a ještě vás to baví." To se samozřejmě hezky poslouchalo, a tak jsme si povídali dál a Martin řekl, že by ho s námi těšilo udělat desku. Já jsem řekl OK, proberu to v kapele. Takže jsme to probrali, všichni řekli, že se nám zdá Martin dobrej, a domluvili jsme se, že jo. A že tu desku začneme točit v roce 2007.

Až 2007...?

Jojo, takový byl původní plán. Jenže Martin přišel vloni na jaře s tím, že nám nechce nic říkat, ale že Sebastien Richard, zvukař ze sanfranciskýho studia, se kterým se tam seznámil když tam byli s Lenkou Dusilovou, a který točil například s Tomem Waitsem a podobně, tak ten že má právě cestu do Evropy. A že by se možná nechal ukecat, aby přijel do Prahy. My jsme říkali,

Jarret mel kliku - rozhovor s Markem Štulírem

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 03 Květen 2006 04:00

že nemáme dost písniček na desku, a na to Martin řekl: "No, tak jak myslíte. Ale příští rok už sem asi nepojede." Poslali jsme tedy Sebastienovi naši muziku a on říkal, že by to bral, že se mu to líbí. Takže jsme pak odjeli s kapelou na soustředění, a prostě jsme tam udělali těch zbývajících pět písniček.

Chápu tedy správně, že Martin Ledvina figuruje na desce jako producent?

My to máme rozdělený. Výkonný producent je Jarret, Martin je hudební producent, měl na starosti všechno kolem hudby.

Kdo se na desce podílel ještě kromě Martina?

Hlavně samozřejmě zvukaři, a pak už to jsou takový malý, ale důležitý podíly. Například Martinovi spoluhráči z Druhý trávy a z kapely od Lenky Dusilové, Luboš Malina nebo pianistka Beáta Hlavenková... Když to spočítám, tak tam máme asi 13 hostů.

Ještě mi pověz, kdy se té desky dočkáme.

Cédéčko pokřtíme v pátek 5. května u nás v Liberci, v Lidových sadech. Jestli můžu, tak bych rád všechny pozval, bude to stát za to.

Pozvání rádi přijímáme, a děkuju za rozhovor.